

## Nr 245.

Av herr **Thorberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande rörande vissa av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1929 fattade beslut.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 71 med anhållan om riksdagens yttrande över vissa av den internationella arbetsorganisationens konferens år 1929 fattade beslut har föredragande departementschefen beträffande den bland åsyftade beslut ingående rekommendationen angående förebyggande av olycksfall i arbete, sid. 34 och 35, angivit sin ställning till frågan om lagens om arbetarskydd revision och förklarat sig icke kunna förorda, att ett av socialstyrelsen utarbetat förslag till reviderad sådan lag, ej ens i dess inom departementet jämkade form, lades till grund för framställningen till riksdagen.

Då jag ej kunnat tyda departementschefens berörda förklaring på annat sätt, än att regeringen därmed angivit sig icke ha för avsikt att för riksdagen framlägga något förslag till reviderad arbetarskyddslag, har jag ansett mig icke kunna underlåta att fästa riksdagens uppmärksamhet på detta enligt min mening mycket beklagliga förhållande och att söka om möjligt vinna ändring däri genom en meningsyttring från riksdagens sida.

Den nu gällande lagen om arbetarskydd är utfärdad den 29 juni 1912 men grundar sig i allt väsentligt på den s. k. yrkesfarekommitténs den 9 december 1909 avgivna betänkande. Under den tid av omkring tjugu år, som sålunda förflutit sedan lagen kom till, ha som bekant tekniken och arbetsförhållandena inom industrien och därmed jämförliga näringar undergått en nära nog revolutionerande utveckling. Samtidigt ha skyddstekniken och hälsovårdsläran gjort stora framsteg. Arbetarna, som höjt sig till en maktställning inom samhället, ha på ett annat sätt än förut gjort gällande krav på tillgodoseende av arbetets säkerhet och sundhet. I andra länder har pågått ett rastlöst arbete för lagstiftningens anpassning efter de förändrade förhållandena. En direkt anledning därtill har också tillkommit genom internationella arbetsorganisationens talrika konventionsförslag, som till väsentlig del röra olika frågor på arbetarskyddets område.

Den 30 november 1922 anbefalldes Kungl. Maj:t socialstyrelsen att inkomma med förslag till de ändringar i arbetarskyddslagen, som kunde befinnas erforderliga för Sveriges anslutning till den av internationella arbetskongressen antagna konventionen angående fastställandet av minimiålder för barns användande till industriellt arbete, ävensom att i samband därmed föreslå de övriga ändringar i nämnda lag, vilka betingades av vunna erfarenheter under lagens tillämpning

eller av den internationella regleringen på området. Med anledning av detta uppdrag avgav socialstyrelsen den 2 november 1925 ett betänkande med förslag till reviderad lag om arbetarskydd.

Över sju år ha sålunda förflutit, sedan Kungl. Maj:t fann arbetsskyddslagen tarva revision, och mer än fyra år ha förgått, utan att någon definitiv åtgärd vidtagits med anledning av nämnda betänkande med förslag till reviderad lag i ämnet. Den ovan omförmälda av internationella arbetskonferensen antagna rekommendationen angående förebyggande av olycksfall i arbete borde, kan det synas, ha utgjort en kraftig uppfordran för regeringen att bringa frågan om arbetarskyddslagens revision till en snar och från skyddssynpunkt tillfredsställande lösning.

Övertygad om arbetarskyddslagstiftningens stora betydelse ej blott för arbetarna utan jämväl för produktionen och folkhälsan, tillåter jag mig, under åberopande av vad ovan anförts, hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla, att det påbörjade arbetet med lagens om arbetareskydd revision måtte påskyndas och förslag till reviderad sådan lag inom en nära framtid föreläggas riksdagen.

Stockholm den 21 februari 1930.

*Arvid Thorberg.*